

Hermanis Paukšs

SPRIEDUMS
(absurda viencēliens)

Darbojas:

PROKURORE
APSŪDZĒTĀ
ADVOKĀTE
SEKRETĀRE
TIESNESE
1.PIESĒDĒTĀJA
2.PIESĒDĒTĀJA

1. skats

TIESAS ZĀLĒ SĒŽ PROKURORE. IENĀK APSŪDZĒTĀ.

Apsūdzētā. Vai jūs nezināt, kur notiks tiesa?

Prokurore. Iespējams, ka šeit.

Apsūdzētā. Un kas jūs tāda būtu?

Prokurore. Es esmu prokurore.

Apsūdzētā. Tad iepazīsimies: es esmu apsūdzētā.

Prokurore. Tu, re, cik patīkami! Tad izstāstiet pāris vārdos, ko esat noziegusies, lai man pašai viss nebūtu no pirksta jāizzīž.

Apsūdzētā. Es diemžēl nezinu, ko esmu noziegusies.

Prokurore. Nu labi – gan jau es kaut ko izdomāšu.

2. skats

Advokāte (ienāk). Vai te būs tā tiesa, kurā man kāds jāaizstāv?

Prokurore. Var gadīties.

Apsūdzētā. Un tāpat var gadīties, ka jums nāksies aizstāvēt mani.

Advokāte. Man nav iebildumu. Par ko jūs apsūdz?

Apsūdzētā. Es nezinu, bet, lūk – apsūdzības uzturētāja apsoliņās kaut ko izdomāt.

Advokāte. Nu? Un ko jūs izdomājāt?

Prokurore. Es pašlaik domāju.

Advokāte. Tad es jūs netraucēšu.

3. skats

Sekretāre (ienāk). Piecelties! Tiesa nāk!

IENĀK TIESNESE AR DIVĀM PIESĒDĒTĀJĀM. APSŪDZĒTĀ UN ADVOKĀTE
PIECEĻAS. PROKURORE PALIEK SĒŽAM.

Sekretāre. Atlikt! Vēlreiz visu no sākuma! (Kopā ar tiesu prom, tad atgriežas.)

Piecelties! Tiesa nāk! (Atkārtojas iepriekšējais.) Atlikt! Vēlreiz visu no sākuma!

(Kopā ar tiesu prom, tad atgriežas.) Piecelties! Tiesa nāk! (Kad tiesa atnākusi,

Prokurorei.) Kāpēc jūs nepieceļaties?

Prokurore. Tāpēc, ka es nevaru piecelties!

Sekretāre. Krampji kājās?

Prokurore. Nē. Esmu pielipusi. Šķiet, ka pie košļājamās gumijas. Vai es nevarētu
izņēmuma kārtā palikt sēžam?

Tiesnese. Varat.

Piesēdētājas. Bet mēs arī gribam sēdēt!

Tiesnese. Sēdieties! Es jums pievienošos.

Sekretāre. Sēdieties! Tiesa ir atnākusi!

Tiesnese. Lai apsūdzības uzturētāja sāk uzturēt apsūdzību!

Prokurore. Vai drīkst – sēžot?

Tiesnese. Drīkst, drīkst!

Prokurore. Ja jums nav iebildumu, tad es izvirzu apsūdzību sakarā ar to, ka
apsūdzētā ar košļājamās gumijas palīdzību ir pielipinājusi mani pie krēsla!

Tiesnese. Manuprāt, tīri interesanta apsūdzība.

1.Piesēdētāja. Jā, tīri interesanta.

2.Piesēdētāja. Lai gan, protams, ir dzirdētas arī interesantākas apsūdzības.

Apsūdzētā. Bet es neesmu to izdarījusi!

Advokāte. Pagaidiet! Jūs aizstāvēt ir mans pienākums!

Tiesnese. Nav slikta doma. Vārds aizstāvei!

Advokāte. Godātā tiesa! Apsūdzētā nav to darījusi!

Prokurore. Bet kurš tad?

Tiesnese. Āre – te nu jūs iekritāt! Izsaukt lieciniekus!

Sekretāre (aiziet, atgriežas). Izrādās, ka liecinieku nav!

Tiesnese. Tādā gadījumā – tiesa aiziet apspriesties.

Sekretāre. Piecelties! Tiesa aiziet apspriesties! (Kad tiesa prom.) Atlikt! Vēlreiz visu
no sākuma! (Kad tiesa atgriežas.) Piecelties! Tiesa aiziet apspriesties! (Kad
tiesa prom.) Atlikt! Vēlreiz visu no sākuma!

1.Piesēdētāja (kad tiesa ir atgriezusies). Kāpēc mūs atkal trenkā turp un atpakaļ?

2.Piesēdētāja. Tas taču galu galā var apnikt!

Tiesnese. Patiešām!

Sekretāre. Bet kāpēc viņa neceļas?!

1.Piesēdētāja. Viņai taču ir krampji kājās!

2.Piesēdētāja. Nē taču! Viņa ir pielīmēta pie krēsla ar košļājamo gumiju!

1.Piesēdētāja. Bet es saku, ka tie ir krampji!

2.Piesēdētāja. Nē, košļājamā gumija!

1.Piesēdētāja. Nē, krampji!

2.Piesēdētāja. Nē, gumija!

Tiesnese. Ļoti labi – iesim apspriest šo jautājumu!

Sekretāre. Piecelties!

Prokurore. Vai es drīkstu palikt sēžam?

Tiesnese. Sēdiet vien – ar krampjiem un košļājamo gumiju nedrīkst jokot!

Sekretāre. Tiesa aiziet apspriesties! (Kopā ar tiesu prom.)

4. skats

Apsūdzētā. Sakiet: vai mani tagad nošaus?

Prokurore. Katrā ziņā: pielīmēt cilvēku pie krēsla ar košļājamo gumiju – tas nav nekāds joks!

Advokāte. Es tomēr ceru, ka tiesa aprobežosies ar septiņsimt gadiem katorgas.

Apsūdzētā. Ak! Mani nabaga bērni!

Advokāte. Cik viņu ir?

Apsūdzētā. Līdz šim nebija neviena.

5. skats

Sekretāre (ienāk). Piecelties! Tiesa nāk! (Prokurorei.) Jūs sēdiet!

Tiesnese (kad tiesa ienākusi). Tiesa nolēma, ka jums tomēr ir krampji kājās, tāpēc piespriež jums trīs gadus ārstēšanās stacionārā!

PROKURORE NOKRĪT NO KRĒSLA.

1.Piesēdētāja. Tu re – atlipa!

2.Piesēdētāja. Nē – tā ir pastiprināta krampju lēkme!

1.Piesēdētāja. Nē – atlipa!

Tiesnese. Vai jūs ierosināt pārskatīt spriedumu?

Piesēdētājas. Pasarg Dievs!

Tiesnese. Tad tiesa aiziet pusdienās.

Sekretāre. Piecelties! Tiesa aiziet pusdienās!

Apsūdzētā. Bet es?

Tiesnese. Ja ļoti gribat – varat mums pievienoties.

Prokurore un Advokāte. Mēs arī gribam!

Tiesnese (Prokurorei). Jūs nedrīkstat – jums ir piespriešta stacionārā ārstēšanās!

Prokurore. Bet man jau pārgāja krampji! Turklāt es esmu ar mieru visiem izmaksāt!

Tiesnese. Ar to arī vajadzēja sākt apsūdzības runu! Kur te ir dārgākais restorāns?

PROKURORE NOKRĪT.

Piesēdētājas. Vai! Maciņš nokrita!

Tiesnese. Bet vai tad mums ir grūti to pacelt?

VISAS PACEĻ, PROKURORI UN AIZIET PUSDIENĀS.

BEIGAS

1994